

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně **D. S.**, zemřelé původně zastoupené Mgr. Martinem Pintou, advokátem se sídlem v Turnově, ul. 28. října 1392, 511 01 Turnov, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2000, čj. 12052/110/99, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 5. 2006, čj. 16 Ca 4/01 - 85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla její žaloba odmítnuta.

Dopisem doručeným soudu dne 6. 9. 2007 sdělil zástupce žalobkyně, že tato žalobkyně dne 31. 3. 2007 zemřela. Nejvyšší správní soud nato řízení o kasační stížnosti přerušil podle § 48 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť nebylo možno v řízení bez zbytečného odkladu pokračovat s právním nástupcem účastníka.

Dne 17. 4. 2008 kasační soud obdržel od Okresního soudu v Jablonci nad Nisou jeho pravomocné usnesení ze dne 12. 2. 2008, čj. 35 D 342/2007-58. Tímto usnesením okresní soud zastavil řízení o dědictví po D. S. (žalobkyni) dle § 175h odst. 2 o. s. ř., tedy proto, že zůstavitelka zanechala pouze majetek nepatrné hodnoty.

Nestanoví-li soudní řád správní jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu (§ 64 s. ř. s.). Občanský soudní řád v části třetí hlavě první upravuje mimo jiné problematiku procesního nástupnictví. Podle § 107 odst. 2 o. s. ř. ztratí-li fyzická osoba způsobilost být účastníkem řízení a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici, popřípadě ti z nich, kteří podle výsledku dědického řízení převzali právo nebo povinnost, o něž v řízení jde.

V posuzované věci bylo dědické řízení po žalobkyni zastaveno podle § 175h odst. 2 o. s. ř., tedy bez určení právního nástupce.

Podle § 103 o. s. ř., rovněž použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s., přihlíží soud kdykoliv za řízení k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Následky nedostatku splnění podmínek řízení upravuje § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.: „*soud odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu*“

nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat“. Jelikož žalobkyně – fyzická osoba – ztratila způsobilost být účastníkem řízení a v dědickém řízení nebyl určen její právní nástupce, nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat, a Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu